

[Knud Lind]

politiske holdning. Nu er det jo bare sådan, at politiske holdninger godt kan koste nogle penge.

Dette forslag drejer sig om, at SF ønsker, at det skal være fuldstændig gratis at have en politisk holdning til det at producere våben. Man siger i bemærkningerne, at ingen, som nægter at deltage i udvikling eller produktion af krigsmateriel af enhver art, af den grund skal miste status som værende til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det drejer sig altså om understøttelse i 5 uger kontra en politisk og personlig holdning hos den enkelte. SF ønsker, at disse mennesker må have den personlige holdning, men siger samtidig, at den skal være fuldstændig gratis. Det skal altså være helt frit at have en holdning til det her. Det mener Fremskridtspartiet ikke.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at da regeringen havde sit lovforslag L 46 til behandling, begik Fremskridtspartiet formentlig en vurderingsfejl. Vi stillede et ændringsforslag til det – jeg var ikke selv ordfører dengang – og det ændringsforslag gik netop på det, som jeg siger her. Det er derfor, vi tager afstand fra, at SF har trukket netop den del ud af sammenhængen.

Når jeg siger, at man måske begik en vurderingsfejl, skyldes det, at når man vurderer resten af regeringens lovforslag set i forhold til den del, som vi var utilfredse med, er det spørgsmålet, om man burde have stemt nej til hele L 46, som det hed dengang. Vi mener, at vi begik en fejl dér. Jeg har talt med den tidligere ordfører, der sagde, at det var en decideret fejl.

Derfor vil vi godt indrømme allerede nu, at såfremt regeringen skulle fremkomme med et nyt lovforslag i stedet for L 46 om produktion af krigsmateriel, vil Fremskridtspartiet stemme for hele lovforslaget ud fra den vurdering, at der trods alt er nogle ting i lovforslaget, som er en forbedring set i relation til den enkelte lille ting.

Men der kan jo ske det, at SF reelt får det igennem med dette lovforslag, som SF plæderer for i dag; men sådan er vilkårene jo i det parlamentariske arbejde.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne takke for Folketingets modtagelse af dette lovforslag. Jeg har især hæftet mig ved, at samtlige ordførere på nær hr. Knud Lind ikke har udtrykt nogen som helst kritik af

forslaget, at man er enige i forslagens sigte, men at man hellere ser, at det er en anden, der kommer med det i en anden sammenhæng. Og jeg er da sådan set ligeglad med, om det er ministerens eller SF's forslag, der vedtages, jeg har ingen fine fornemmelser, og hvis ministeren kan rubbe neglene lidt, vedtager vi da gerne fra SF's side ministerens forslag først.

Når vi fremsatte forslaget, skyldes det jo, at selv om det var med i ministerens lovkatalog, forelå det ikke, da Folketinget startede. Da der var gået 14 dage og det fortsat ikke forelå, mente vi, det var på tide, at Folketinget blev præsenteret for den del, som Folketinget rent faktisk kan blive enige om.

Dette forslag har jo haft en lang og sej gang gennem Folketinget. Først var der det radikale beslutningsforslag, som blev vedtaget. På baggrund af det kom der så et forslag fra regeringen. Det nåede aldrig at blive færdigbehandlet, fordi der blev udskrevet folketingsvalg. Så blev det genfremsat efter folketingsvalget, og heller ikke her blev det vedtaget, fordi man var uenige om dele af forslaget.

Jeg tror, hr. Knud Lind tager helt fejl, når han her står på ét ben og udøver selvkritik. Jeg mener nemlig, at Fremskridtspartiet i sin tid erkendte – og jeg tror, det var årsagen til, at Fremskridtspartiet fjernede nægterdelen – at problemet ved ministerens forslag var, at det faktisk gjorde det lettere at eksportere våben. Og det var ikke det, der var De Radikales oprindelige hensigt, den var at begrænse våbeneksporten.

Jeg har forstået på hr. Ole Espersen, at det også er den retning, Socialdemokratiet ønsker at det større forslag, som måske kommer, skal have.

Virkningen af det forslag, som vi havde på Folketingets bord, var netop, at våbeneksportmulighederne blev forøget, og det var årsagen til – sådan forstod jeg det i hvert fald dengang – at Fremskridtspartiet valgte at fjerne en del for derefter at kunne stemme for resten.

Men der var desværre uenighed om den del af ministerens forslag, og jeg har ingen forestilling om, at den uenighed vil være væk, fordi ministeren genfremsætter sit forslag. Derfor var det, at SF valgte at fremsætte denne del, som vi også synes er væsentlig, og vi havde da håbet, at De Radikale havde arbejdet for i regeringen, at vi fik den del igennem.